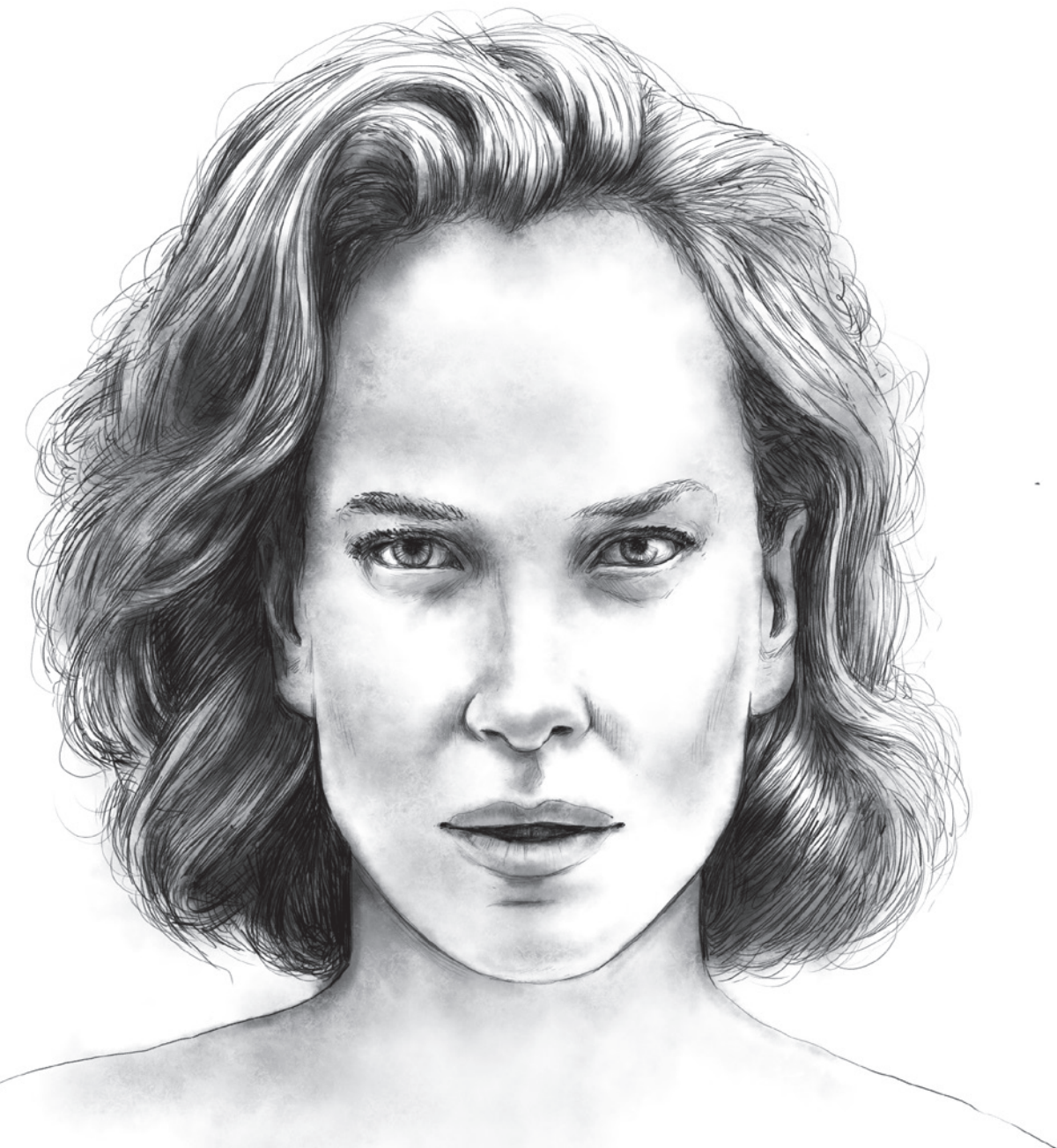

“

Barbora Strýcová

Barbora Strýcová (1986) je profesionální tenistka. Na ženských okruzích hrála dvacet let do roku 2023. Je dvojnásobnou vítězkou Wimbledonu ve čtyřhře. Má bronzovou medaili z letních olympijských her v Rio de Janeiru. V letech 2019–2020 byla světovou jedničkou ve čtyřhře. Na okruhu WTA vyhrála 32 turnajů ve čtyřhře, dva ve dvouhře.

„Těžko se končí na vrcholu.“

Tři týdny po našem setkání Bára přivedla na svět své druhé dítě, holčičku Josefínu. „Mám už poslíčky, varovala mě se smíchem.“ Přiznala jsem se jí na rovinu, že tenisu moc nerozumím, že mě nezajímá. Ale zajímá mě ona, velmi. Co rozhodlo o tom, že v sobeckém, tvrdém světě tenisu uspěla právě ona? S čím se prala? Co na své dlouhé, úžasné sportovní cestě našla, ale i ztratila? Odpovědi mi dala. Uspěla proto, že je taková, jaká je. Soutěživá, tvrdá sama k sobě, cílevědomá, komunikativní. Na kurtu chtěla odmalička nechat všechno. Mluvila otevřeně o ženském tenise a potížích, které zvládla. O dopingové síti, ve které jednou svou chybou uvízla. I o následcích, které jí na začátku zrtily a nakonec posílily. Když mluví o Wimbledonu, milovaném turnaji i místu, kam ji jako dítě vzali prarodiče, rozplácne se nad svými krásnými vzpomínkami dojetím. Wimbledon nakonec vyhrála dvakrát. Podruhé na konci své dvacetileté kariéry. A pak skončila. Odvahu, kterou to vyžadovalo, těžko popisuje i ona sama. Vnitřní sílu, která jí umožnila skončit, když se sama rozhodla, a ne až budou ostatní lepší. Ona skončila jako nejlepší.

~~~~~  
*Tenis je fér. Co si neuhrajete, to nemáte. Moc věcí z minulosti bych neměnila, ale určitě bych si dřív našla člověka, který se věnuje mé hlavě.*  
~~~~~

Báro, vy jste skončila, když jste byla na sportovním vrcholu. To se skoro žádnému sportovci nepodaří. Většinou skončí nuceně. Kolik lidí vám řeklo, že je to skvělý nápad? A kolik, že jste blázen?

Převažovaly názory, že jsem blázen. Ptali se mě, proč nechci hrát dál. Vyhrát Wimbledon a skončit bylo pro spoustu lidí nepochopitelné. Říkali, že na to mám a že soupeřky můžu porážet dál. I v singlu jsem byla konkurenceschopná. Sem tam jsem vyhrála nějaké kolo, porážela jsem holky ze stovky. Ale jak jste řekla. Když má sportovec za sebou takhle dlouhou kariéru, je vlastně nemožné ji na vrcholu ukončit. Většinou jsou zranění, tělo je opotřebované. Těžko se odchází na vrcholu. Ale já jsem si to nastavila po porodu tak, že se chci vrátit jen na chvíli. A že se mi podařil Wimbledon? To byl extra bonus. Ale přes moje rozhodnutí nejel vlak. Chtěla jsem skončit. Víím, co za tím stálo, a víím, jak strašně náročné to bylo a jak mě to oddělalo fyzicky.

Oddělalo?

Úplně celé tělo.

Jak to vypadá?

Mám poškozený meniskus a natržené rameno. Do toho malý Vincent není úplně spící dítě a já jsem prostě netrénovála tak, jak jsem potřebovala. Bylo to strašně náročné.